

da amb aquest nom des d'allavors. Els professors francesos amb els que estigué amb relació per tres anys, principalment a l'Hotel Dieu, l'acceptaren i donaren el nom de *ligament de Gimbernat* al plec fibrós que ell descobrí.

Malgrat la indiscutible predilecció que tenia per les coses de la Cirurgia i afanyós d'atresorar el major nombre de coneixements possibles, Gimbernat freqüentà la càtedra de Matèria Mèdica del Dr. Guillem Saunders, la qual cosa li permeté publicar, en perfecte anglès, una sèrie d'important treballs de Matèria Mèdica (febres, pleuresia, consumpció pulmonar, reumatisme i vàries flegmasies), sense que deixés d'ésser assidu concurrent de les sales de Cirurgia i dels anfiteatres operatoris, més que com a deixeble i senzill testimoni, com a jutge científic, pèrit de la major competència i com operador actiu.

Opina algun biògraf que la reputació aconseguida a Londres per Gimbernat havia crescut fins a tal punt, que si s'hagués establert en la capital del Regne Unit, hauria assegurat en poc temps l'esdevenidor de la seva família.

De retorn de la seva gloriosa i fecunda companya a l'estranger i en atenció als progressos científics obtinguts amb el seu il·lustre company En Marian Ribas, el govern els hi encarregà l'establiment d'un Col·legi de Cirurgia mèdica a Madrid i la redacció d'unes ordenances pel règim econòmic i escolàstic del nou establiment. El pla Gimbernat-Ribas fou aprovat per decret en juny de 1783, essent posat en pràctica tot seguit, i el primer d'octubre de 1787 s'inaugurà el Col·legi de Cirurgia de Madrid, al qual es posà el nom de Col·legi de Sant Carles.

El propi govern confià a Gimbernat l'encàrrec de muntar un Museu Anatòmic i Patològic en el mateix Col·legi, i, gràcies a la seva prodigiosa activitat, al cap de sis anys de constants treballs, ja resultava una de les col·leccions científiques de més vàlua d'Espanya i fins d'Europa. En 1794, als aplaudiments generals que meresqué, s'hi adjuntà la petició dels cirurgians de Londres al govern anglès, de què s'instituí una escola com el Col·legi de Cirurgia de Sant Carles per a l'estudi de la Cirurgia i de la Medicina aplegades.

Des de la instauració de l'esmentat Col·legi de Sant Carles, Gimbernat fou nomenat: Cirurgià de Cambra amb exercici; Primer Cirurgià amb honors de concellers d'Hisenda; Alcalde exami-

nador del Protomedicat; President de la Junta superior governativa dels Reials Col·legis de Cirurgia i del Cos de Cirurgia Militar. Càrrecs que en aquella època i en la professió de la ciència de curar, solament es conferien als grans mèrits facultatius.

El 6 de gener de 1790, el rei li concedí títol de noblesa per a ell i els seus fills. L'escut que usà està compost de dues quartels: en l'una, sobre un camp blau, hi ha un cavall d'argent guarnit del mateix color i abillat d'or, i, en l'altra, sobre un camp d'argent, s'hi veu una guineu blava.

Una nota exemplar la donà sempre Gimbernat en la pràctica de la Cirurgia operatòria, ja que, malgrat l'executar freqüentment les més difícils i perilloses operacions amb gran facilitat i domini insuperables, fou sempre prudentíssim i essencialment conservador, com ho proven el gran nombre de consells que consten en obres que publicà. Cultivà l'especialitat operatòria de l'oculística, inventà procediments, amb la pràctica dels quals s'oferien grans avantatges en factoria, precisió i rapidesa, i en l'espai de sis anys, i gràcies a l'aplicació dels seus procediments operatoris, tornà la vista a 41 orbs de catarates.

Inventà gran nombre d'instruments aplicables a les operacions més diverses i a les regions més variades, i dels quals avui encara n'hi han que s'usen. D'entre els tals, mereixen assenyalar-se: *un constrictor mecànic per a la sangria de la jugular*; *unes algalines*, per a la introducció suau dels sedenys; *un anell ocular*, per a poder operar més ràpidament i amb més precisió les catarates; *un litotritor a estenalles* i *un cateier a dard o llanceta*, per a no experimentar desviacions en l'operació de la talla; *un enginyós instrument* per a extraure cossos estranys del conducte auditiu, i *un compressor gradual* per a la curació dels aneurismes.

Malgrat l'incalculable i profitós treball realitzat per Gimbernat, publicà les següents obres:

Discurso sobre la Anatomía, llegit en el Col·legi de Cirurgia de Barcelona, en 1763.

Notas prácticas, que escrigué i publicà a Londres, respecte a operacions practicades en els hospitals de Sant Tomàs de Guy i Sant Bartomeu.

La Ordenanza, que, de Reial ordre, escriví pel Reial Col·legi de Cirurgia de Barcelona.

Un Extenso informe donat a Sa Majestat en 1787, respecte al dolent mètode d'administrar les